

pondělí, 27. říjen 2014

Úspěch studentské Kytice

Napsal(a) [Alena Borková](#)

Jednou ze slavnostních akcí, které zdobí rok oslav 95. výročí založení brněnské konzervatoře Leošem Janáčkem, je i jevištní projekt s názvem *Kytice*. Nastudovalo jej Operní studio konzervatoře, které v posledních letech dalo brněnskému publiku nahlédnout již do několika pozoruhodných inscenací. Obsahovou koncepci vystihuje motto: „Z kvítí vonného i býlí hořkého...“

Fibichovy melodramy *Vodník* a *Štědrý den* na Erbenovy texty, Martinů kantáta *Svatební košile* dle Erbena i třetí část *Narození Páně z Her o Marii* na texty lidové jsou provedeny attacca, takže vytvářejí plynulou výrazovou linii, která se pozvedá z tragiky ke katarzi. Dle zákona kontrastu následuje vždy za romanticky rozevlátou hudbou Fibichovou neoklasicky orientovaná kompozice Martinů.

Kromě promyšlené stavby dramaturgické ocenění posluchač i působivé obrysy interpretační. Od prvních taktů vnímá souznění skladatelských rukopisů obou autorů s pohybově hereckou akcí studentů na jevišti – romanticky upřímný projev u Fibicha (avšak náznakový, vzdálený jakékoliv banalitě), v případě Martinů vystihující rytmické zosťření i prostotu lidových evokací. Choreografický a režijní tvar z hudby vycházel a

hudbu vyjadřoval srozumitelně a jednoznačně i bez mluvených či zpívaných textů. Vynalézavá koncepce choreografky **Ladislavy Košíkové** a režiséra **Tomáše Studeného** našla ve studentech pěveckého oddělení nadšené realizátory. Jevištní akce se stále účastní všichni; pohybem a měnlivým rozmístěním nahrazují na prázdné scéně funkci kulis – vytvářejí sdělná a emočně působivá seskupení, každý detail pohybu či mimiky má svůj výrazotvorný význam; sólisté střídavě z celku vystupují a zase se do sboru vrací.

V melodramech prokázali mladí zpěváci obdivuhodnou schopnost srozumitelné, znělé a citově podbarvené výslovnosti, u náročných zpívaných partů Martinů pak své nadějné pěvecké přednosti – připomínám aspoň náročnou sopránovou roli ve *Svatebních košilích* – **Doubravka Součková, Barbora Grůzová** – i další výborné sólisty – **Eva Gieslová, Aneta Bendová, Lucie Hubená, Marie Mičánová, Michael Robotka, Michal Marhold** a další. Prostor pro zdokonalení lze nalézt u všech – vždyť jsou teprve ve fázi přípravy pro profesionální dráhu, avšak mladistvá energie a opravdovost jejich výkonů je neopakovatelná a četní diváci ji vnímali a ocenili. Totéž lze prohlásit o jednotlivých členech orchestru konzervatoře, který se dopracoval k plastickému, barevnému zvuku; vystihl smetanovsko-wagnerovskou baladičnost Fibichovu se zvýrazněnými příznačnými motivy; nechal se unášet rytmy Martinů ve *Svatebních košilích* i prostinkým lidovým půvabem *Narození Páně*, ukončeného hymnicky vyznívajících závěrečnými takty, do nichž všichni interpreti vložili svou mladistvou víru v životní pozitivita. Drobné kazy, postřehnuté však většinou jen přítomnými pedagogy, nijak nenarušily linii celku, kterou pevnou rukou a výsostně muzikantsky vedl dirigent **Tomáš Krejčí**.

V závěru večera spoluúčinkoval též **Smíšený pěvecký sbor konzervatoře a Dětský sbor Brno**. Za výborným představením stojí samozřejmě výborné pedagogické vedení profesorů zpěvu, jednotlivých instrumentálních oborů, sbormistrů a dalších specialistů i organizační úsilí všech zainteresovaných osob.

Dvě premiéry s různým sólistickým obsazením se konaly v Dělnickém domě v Brně ve dnech 19. a 20. října. Zájem publika, podnícený úrovní první premiéry, přesahoval v dalších reprízách kapacitu sálu.

Zveřejněno v [Kritiky](#)